

registerkrav til den registerbeskyttelse, der er omkring Europols data og SIS-systemet i Schengen, er fuldt på højde med de krav, der kan stilles til danske registre.

Jeg må nok sige, at jeg tror ikke, hr. Keld Albrechtsen har læst den seneste henvendelse fra Registertilsynet. Jeg skal også indrømme, den er af ganske ny dato, nemlig af den 12. maj. Skrivelsen er på fire sider, og jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen, som jo er en travl mand og en flittig gæst her i Folketinget, kan have svært ved at nå at få læst alle papirer, når nu han bruger det talte ord så meget her i salen. Men det fremgår af henvendelsen:

»Sammenfattende er det ud fra en samlet betragtning Registertilsynets vurdering, at det foreliggende udkast til gennemførelsesbestemmelser for Europols analysedatabaser – sammenholdt med de regler, der følger direkte af Europolkonventionen – lægger op til et højt beskyttelsesniveau og vil kunne leve op til de krav, der bør stilles til et sådant system.«

Jeg har læst mange henvendelse fra Registertilsynet igennem de snart 10 år, jeg har været medlem af Folketinget, og også i de godt 2 år, jeg var forskningsminister med regeringsansvar for det informationsteknologiske felt. Den her henvendelse fra Registertilsynet er, om jeg så må sige, klokkeklar. Der er ikke tvivl i Registertilsynets sind om, at der her er tale om et meget højt beskyttelsesniveau. Det er der i øvrigt heller ikke i min egen opfattelse af det.

Så skal jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at det var den korteste, men i øvrigt også bedste tale, jeg har hørt hr. Helge Adam Møller holde her i Folketinget. Det skal jeg takke og kvittere for.

Til fru Anne Baastrup: Nu ved jeg ikke, om fru Anne Baastrup er i salen, men jeg ærgrer mig stadig væk over, at det ikke er lykkedes efter de anstrengelser, der er gjort fra forskellig side, at få det beskyttelsesklæde, som SF har hængt op for øjnene, når det drejer sig om Europol og Schengen, trukket væk undervejs i handlingerne; her, hvor vi er ved at være ved målstregen, hvor Danmark nu skal tiltræde Europolkonventionen og Schengenkonventionen. Det er altså desværre ikke lykkedes.

Jeg kan forstå, at hr. Peter Bluhme er blevet guru for SF og det er hr. Peter Bluhmes synspunkter omkring datasikkerhed og databaseskyttelsessystemer, der styrer hele SF's tænkning. Jeg har heldigvis kunnet registrere, at også SF's vælgere er ret optaget af kampen mod de krimi-

nelle grupper, men jeg har forstået, at her er det altså den mere professororienterede databaseskyttelsessystemtænkning, der har fået overtaget i Socialistisk Folkeparti. Det beklager jeg. Jeg havde håbet, at vi kunne have stået sammen om et veltillægt initiativ imod de internationale kriminelle grupper.

Fru Baastrup brugte i dag i modsætning til tidligere spørgsmålet om tredjelandes muligheder for at få andel i Europols datamateriale. Jeg skal ikke trætte med at citere den del af artikel 18 i Europolkonventionen, som fru Dorte Bennedsen allerede har henvist til, men blot love, at når det drejer sig om de fremtidige bestemmelser om Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer, så vil der blive fastlagt nogle nye, klare regler efter enstemmighedsprincippet på det felt. Det fremgår direkte af artikel 18, nr. 2.

Fru Dorte Bennedsen har allerede citeret artikel 18, nr. 4. Jeg kan så også henviser til artikel 18, nr. 5, hvorefter det fremgår:

»Der gives kun tilladelse til videregivelse, hvis modtageren giver tilsgang om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er blevet videregivet. Det gælder ikke for videregivelse af personoplysninger efter anmodning fra Europol.«

Her er der altså tale om, at vi efter artikel 18, nr. 4, bliver spurgt. Der stilles også krav til modtagerne, sådan at de ikke bruger oplysninger, hvis vi har givet vores accept til det, til andet formål end det, der er oplyst over for både Europol og over for afgiverlandet.

Der er altså tale om nogle helt klare regler på nuværende tidspunkt. De vil, når det drejer sig om fremtidige regler, blive udbyggede yderligere med klare bestemmelser som en helt naturlig forlængelse af den procedure, vi har her i Folketinget, i det danske parlament, så det bliver forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg, sådan at regeringen også på det felt vil være i stand til at kunne deltage i det fremtidige arbejde.

Jeg skal afslutningsvis sige til hr. Keld Albrechtsen, som havde fundet en ny kanin at trække op af hatten. Nu er det nemlig nogle knudepunkter, som jeg forstod at hr. Albrechtsen havde hørt om – jeg har jo set mange spørgsmål igennem tiden sammen med hr. Albrechtsen – og hertil skal jeg så sige, at hvis det var et knudepunkt, som skulle sammenkøre registre, sådan forstod jeg det umiddelbart, så må jeg